

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3665

гр. София, 08.04.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в закрито заседание на 08.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

като разгледа дело номер **11072** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано на основание чл. 248, ал. 1 от Граждански процесуален кодекс /ГПК/ вр. чл.144 от АПК, образувано по молба на Ж. Л. Б. с ЕГН [ЕГН] за изменение на Решение №1104/19.02.2024г. по адм.д. №11072/23г. на АССГ.

Предвид предоставената възможност на насрещната страна да изрази становище по искането в 7- дневен срок от съобщението, получено на 25.03.2024г. Съдът намира, че е изпълнено изискването на чл.248, ал.2 ГПК за съобщаване на насрещната страна за искането за допълване на определението в частта му на разноските и предоставяне възможност на същата да изрази становище-отговор в тази връзка.

С постановеното по адм.д. №11072/23г. на АССГ решение №1104/19.02.2024г., чието изменение се иска, е отхвърлена като неоснователна жалбата на Ж. Л. Б. против Решение № 2153-21-203/ 01.11.2023 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е отхвърлена жалба с вх. № 1012-21- 1026 /16.10.2023г. против Разпореждане № 721007/75 от 21.09.2023г. на длъжностно лице по „ПО“ при ТП НОИ С. - град, с което на основание чл. 95, ал. 1, т. 6 от КСО е спряна лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, при което и на основание чл. 143, ал. 3 АПК Б. е осъден да заплати на ответника деловодните разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв.

Решението не е подлежало на обжалване на основание чл. 119, във вр. с чл. 117, ал. 1, т. 2, б. Ж от КСО.

Съдът намира, че молбата за изменение на цитираното решение в частта за разноските е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт,с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разноски е свързана с изхода на правния спор и е негова последица. Страната, която го е загубила, дължи на насрещната страна /тази, в чиято

полза е постановен съдебният акт/ направените в производството разноски, вкл. заплащане на юрисконсултско възнаграждение. Съгласно предписанието на чл.143, ал.3 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ.

Производство по чл. 248 ГПК е продължение на делото по повод дължимостта и размера на направените от страните разноски в съответната инстанция. То е способ за защита срещу неправилно присъждане на разноски – чрез допълването на съдебния акт, когато те не са присъдени или чрез неговото изменение, когато са неправилно определени.

Искането за изменение на решението в частта за разноските е неоснователно.

В решението ясно е посочено, че Б. следва да заплати в полза на ответника деловодните разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. с оглед изхода на делото.

Цитираната, в молбата за изменение на решение №1104/19.02.2024г., разпоредба на §1 т.6 от ДР на АПК касае „поемане на разноски от административен орган“, какъвто не е настоящия случай.

Ответникът е бил представляван в съдебно заседание от юрисконсулт, който своевременно е заявил претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и тя е била уважена с оглед изхода на делото. Съгласно ТР № 3 от 13.05.2010 г. – ОСК – ВАС, в случаи като настоящия, когато съдът е отхвърлил оспорването, жалбоподателят дължи заплащане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, когато административният орган е представляван от юрисконсулт в съдебно-административното производство.

Вярно е, че производството пред Административен съд София - град е било по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, поради което на основание чл. 120, ал. 1 от КСО жалбоподателят не е дължал и не е внасял държавна такса за първоинстанционното производство, но той не е освободен от задължението си разноски, след като изходът на правния спор не е в негова полза.

Юрисконсултското възнаграждение е било присъдено в минималния размер, респ.липсва основание за негова корекция/ чрез намаляване/.

Накрая следва да се отбележи, че съгласно чл. 248, ал. 3 ГПК, приложима в производството на основание чл. 144 АПК, определението за разноските подлежи на обжалване по реда, по който подлежи на решение, постановено в основното производство. Щом решението не подлежи на обжалване, не подлежи на обжалване и определението по чл. 248, ал. 3 ГПК, с което съдът се е произнесъл по искане за изменение на решението в частта му досежно разноските.

Воден от горното и на основание чл. 248, ал. 1 ГПК, Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Ж. Л. Б. с ЕГН [ЕГН] за изменение на Решение №1104/19.02.2024г. по адм.д. №11072/23г. на АССГ в частта му за разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

Препис да се изпрати на страните за сведение.

СЪДИЯ:

